

На Интернет сајту „Маштарије – иза огледала“ [1](#), посвећеном младима и њиховом стваралаштву, дат је сажет приказ чувене драме Семјуела Бекета „Чекајући Годоа“. Занимљиво је погледати како је оним младима, које вероватно мрзи да читају лектуру, објашњено ово књижевног дело:

„Владимир и Естрагон, двојица главних ликова „чекају“ некаквог Годоа. Међутим, тај Годо се никако не појављује, Тако се дешава да они почињу да лупетају и само да лупетају. Говоре један другом неповезане реченице, и њихов разговор се претвара у апсурд. Заправо, о чему је реч? Ова драма представља апсурд, пресипање из шупљег у празно, велику празнину и рупу у самим ликовима. Међутим драма је написана изузетно вешто, тако да је она у суштини, сјајна. Владимир и Естрагон чекају Годоа, у подсвести знају да Годо треба да се појави, да их спасе и извуче на сигурно, а дотле утуцају време низом бесмислених разговора и потеза. Они се надају да ће у њему пронаћи спаситеља који ће их извући из бесмисла који влада свуда око њих....“

Читаоци нашег Интернет сајта, можда се питају откуд одједном помињемо Годоа, и то у скраћеној средњошколској варијанти? Па ето, можда би у тренуцима досаде и они могли да се још једном позабаве Бекетом, и да се још једном присете колико је ова драма заправо сјајна (како то пише на сајту Маштарије), и универзална. Применљива на сва времена. Ипак, у најновијој, домаћој поставци, Годо се ипак с времена на време појави, али, само да би рекао да на његов долазак још увек мора да се чека. Наиме, прошлонедељна посета председника фирме „Фијат Србија“ Ђовани де Филипса потврдила је страховања да ће италијански произвођач одложити инвестирање у Крагујевац. Како пише Блиц, обавезе италијанског партнера нису биле ни поменуте на састанку са српским преговарачим тимом. На директно питање председника Синдиката „Застава аутомобила“ Зорана Михајловића да ли ће Фијат до 31. марта уложити 200 милиона евра, на шта је према уговору обавезан, де Филипс је одговорио да „то у овом тренутку није тема разговора“.

Уместо информација о улагању, после састанка је саопштено да ће у Крагујевцу крајем марта бити настављена производња „пунта“, односно „Заставе 10“, али се због актуелне

кризе не зна тачно колико ће се возила производити. Како наводи „Данас“ у Фијату тврде да би се производња могла мерити десетинама хиљада аутомобила годишње, уколико би Србија постигла договор о бесцаринском извозу у Русију и Украјину. Наравно – уколико се постигне такав споразум, а ако не, и садашњих 7 000 возила ће бити довољно, јер у „Фијату“ кажу да не желе залихе.

Ове информације, нажалост, поново потврђују да грађани Србије од „Фијата“ уместо конкретних потеза добијају само обећања. Занимљиво је ипак приметити да наш Годо ипак није тако апстрактан као код Бекета, већ и да узима активно учешће у драми, наравно на своју корист. Наиме аутомобили који ће се према најавама, од марта производити у Крагујевцу, неће носити ознаке „Заставе 10“, већ „Пунто 188“. Међутим, „Застава“ је „Фијату“ пре три године платила три милиона евра на име лиценце за производњу „Заставе 10“, и између осталог продала део своје имовине да би набавила нову опрему. Новим уговором о производњи „пунта 188“, „Фијат“ нема никакву обавезу да новац за лиценцу врати.

Све у свему, у најновијој српској изведби Бекетове драме, италијански Годо је успео да наплати чак и своје кратко присуство, док су домаћи Владимир и Естрагони зауставили производњу старих модела, уклонили стару опрему и испразнили фабричке погоне. Сада следи чекање.

На крају, подсетимо се опет шта „Маштарије“, кажу – „ова драма представља апсурд, пресипање из шупљег у празно, велику празнину и рупу у самим ликовима.“

1. <http://www.mastarije.iza-ogledala.com/modules.php?name=News&file=article&sid=167> [^]